

TEOFILIAUS MATULIONIO,
VYSKUPO IR KANKINIO, BEATIFIKACIJA

2017 m. birželio 25 d., Vilnius

BEATIFICATION OF TEOFILIUS MATULIONIS

BISHOP AND MARTYR,

25 June 2017, Vilnius

GARBINGOJO DIEVO TARNO
TEOFILIAUS MATULIONIO,

VYSKUPO IR KANKINIO,
BEATIFIKACIJA

VADOVAUJANT ŠVENTOJO TĖVO PRANCIŠKAUS
ATSTOVUI, ŠVENTOSIOS ROMOS BAŽNYČIOS
KARDINOLUI **ANGELO AMATO,**
ŠVENTŲJŲ SKELBIMO KONGREGACIJOS PREFEKTUI
2017 m. birželio 25 d., Vilnius

BEATIFICATION
OF THE VENERABLE SERVANT OF GOD
TEOFILIUS MATULIONIS,
BISHOP AND MARTYR,

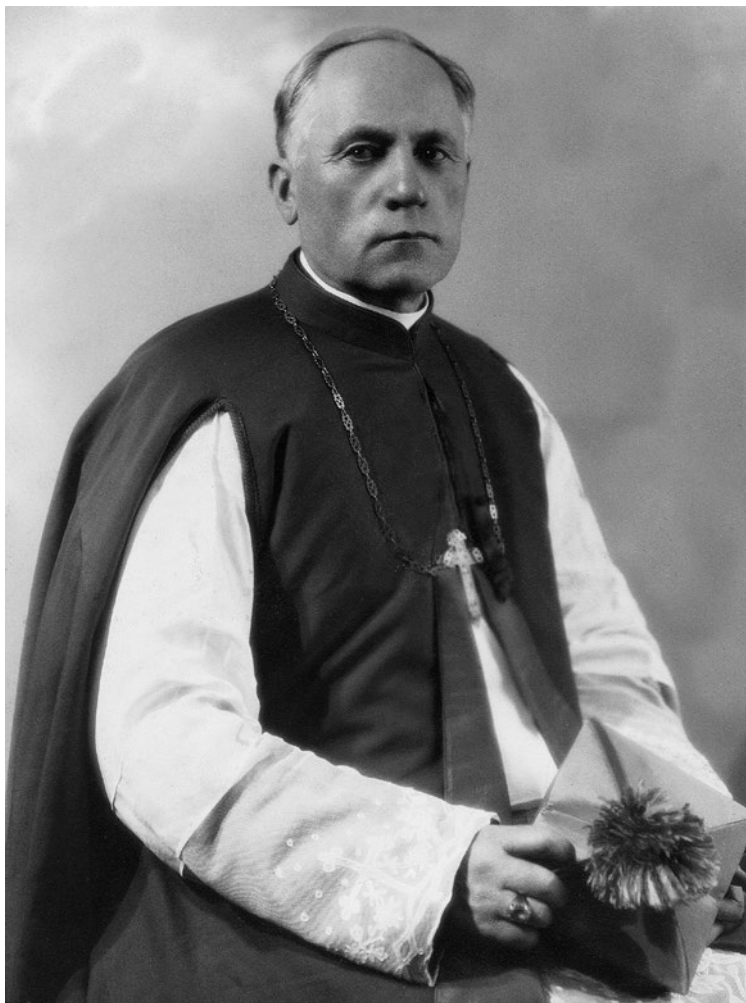
PRESIDED BY POPE FRANCIS' DELEGATE
HIS EMINENCE CARDINAL OF THE HOLY ROMAN CHURCH
ANGELO AMATO
PREFECT OF THE CONGREGATION
FOR THE CAUSES OF SAINTS
25 June 2017, Vilnius

Viršelyje – Švč. Jėzaus Širdies paveikslas iš arkivyskupo Teofiliaus Matulionio kambario Šeduvoje (Sigito Mikučio nuotrauka)

The cover: the image of the Sacred Heart of Jesus from Archbishop Teofilius Matulionis' room in Šeduva (the photo is taken by Sigitas Mikutis)

TURINYS

Garbingojo Dievo Tarno Teofiliaus Matulionio biografija	5
Teofiliaus Matulionio mintys	17
Pasiruošimas. Birželinės pamaldos	21
Eucharistijos šventimas	26

Garbingasis Dievo Tarnas Teofilus Matulionis (1873–1962)

GARBINGASIS DIEVO TARNAS TEOFILIUS MATULIONIS gimė 1873 m. birželio 22 d. Kudoriškyje, Utenos apskrityje. Jis buvo antras iš trijų vaikų giliai tikinčių pasiturinčių valstiečių Jurgio Matulionio ir Onos Juočepytės šeimoje. 1873 m. liepos 1 d. buvo pakrikštytas parapijėje Aluntos bažnyčioje. Būdamas ketverių neteko motinos, kuri mirė sulaukusi vos dvidešimt septynerių metų. Jau vaikystėje išryškėjo jo didelis polinkis į mokslus. Pabaigęs licėjų Daugpilyje (Latvija), 1892 m. įstojo į Sankt Peterburgo (Rusija) seminariją. Tačiau jo požiūris į kunigystę buvo toks griežtas ir pagarbus, kad, jau būdamas seminaristas ir nesijausdamas vertas kunigystės pašaukimo, metams iš seminarijos pasitraukė. 1895 m. toliau tęsė teologijos studijas ir 1900 m. kovo 4 d. buvo įšventintas į kunigus. Buvo vikaras Varaklianuose ir klebonas Bikavoje (Latvija). Nuo 1910 m. buvo vikaru Šv. Kotrynos bažnyčioje Sankt Peterburge (Rusija). Mogiliovo vyskupijos vyskupas darbininkų kvartale jam patikėjo pastatyti Švč. Jėzaus Širdies bažnyčią, tačiau statybos darbus pertraukė 1917 m. įvykusi revoliucija.

1923 m. T. Matulionis kartu su Mogiliovo vyskupu Janu Cieplaku ir kitais penkiolika Petrogrado kunigų pirmą kartą buvo suimtas NKVD agentų ir nuteistas trejiems metams kalėjimo. Bausmę atliko Maskvos Butyrkos ir Sokolnikų kalėjimuose. Praėjus dvejiems metams, 1925 m. vasario 25 d., savo parapijiečių dėka buvo išleistas iš kalėjimo. Grįžęs į Petrogradą, kuris tuo metu buvo pervadintas Leningradu, ėjo Švč. Jėzaus Širdies parapijos klebono pareigas. 1928 m. gruodžio 28 d. popiežiaus

Pijaus XI sutikimu slapta nominuotas tituliniu Matregos vyskupu ir paskirtas Leningrado apaštalinio administratoriaus koadjutoriumi. 1929 m. vasario 9 d. taip pat slapta iš Leningrado apaštalinio vikariato vyskupo Antono Maleckio priėmė vyskupo šventimus.

1929 m. lapkričio 25 d. vyskupas T. Matulionis buvo suimtas antrą kartą ir nuteistas kalėti Baltojoje jūroje esančiame Solovkų salų lageryje, kuris buvo vienas iš žiauriausių Sovietų Sąjungos lagerių. 1933 m. gegužę buvo nubaustas vieniems metams izoliavimo bei sunkių darbų. Tų pačių metų spalio 19 d., Lietuvai ir Sovietų Sąjungai keičiantis politiniais kaliniais, kartu su kitais dešimt kunigų ir trimis pasauliečiais išlaisvintas jis išreiškė norą atsidėti apaštalavimui Rusijoje, tačiau buvo priverstas grįžti į Lietuvą. Po metų nuvyko į Vatikaną, kur jį 1934 m. kovo 24 d. privačioje audiencijoje priėmė popiežius Pijus XI. Po to Matulionis vyko į JAV, Šventąją Žemę ir Lenkiją. Grįžęs į Lietuvą garbingasis Dievo tarnas buvo nominuotas Kauno vyskupu augziliaru, o 1938 m. paskirtas Kauno seserų benediktinių bažnyčios rektoriumi. 1938 m. spalio 13 d. Kauno arkivyskupas Juozapas Skvireckas vyskupą T. Matulionį paskyrė oficiolu. 1940 m. balandžio 19 d. vyskupui T. Matulioniui patikėtos Lietuvos kariuomenės vyriausiojo kapeliono pareigos, tačiau dėl sovietų įsiveržimo 1940 m. birželio 15 d. vyskupas šias pareigas ėjo labai trumpai.

1943 m. vokiečių okupacijos laikotarpiu garbingajam Dievo tarnui patikėtos naujos pareigos: jį popiežius Pijus XII paskyrė Kaišiadorių vyskupu. Po metų, 1944 m., sovietų armija antrą kartą užėmė Lietuvą ir komunistų režimas vėl pradėjo persekioti Bažnyčią. 1946 m. gruodžio 18 d. Kaišiadorių vyskupas suimtas trečią kartą, o 1947 m. rugsėjo 27 d. nuteistas septyneriems metams kalėjimo. Iš pradžių jis buvo nugabentas į Oršos kalėjimą, o iš ten perkeltas į Vladimiro kalėjimą.

1954 m. atlikęs bausmę garbingasis Dievo tarnas buvo perkeltas į Potmos (Rusija) invalidų namus ir tik 1956 m. grįžo į Lietuvą. Negavęs

leidimo grįžti į Kaišiadoris, T. Matulionis įsikūrė Birštono klebonijoje, kur jį nuolatos sekė KGB agentai. Nepaisydamas garbaus amžiaus ir silpnos sveikatos jis vis labiau rūpinosi Kaišiadorių vyskupijos valdymu ir Bažnyčios Lietuvoje reikalų tvarkymu. Vyskopus ir kunigus jis ragino nesileisti į kompromisus ir nekolaboruoti su režimu.

1957 m. gruodžio 25 d., vykdydamas popiežiaus valią, be komunistų režimo sutikimo ir norėdamas užtikrinti vadovą Kaišiadorių vyskupijai, vyskupu pašventino Vincentą Sladkevičių, kuris vėliau tapo kardinolu.

Po metų Kaišiadorių vyskupas buvo ištremtas į Šeduvą, toliau nuo savo vyskupijos. 1960 m. gegužės 31 d. Šventasis Tėvas Jonas XXIII T. Matulionui suteikė Šventojo Sosto asistento titulą, o 1962 m. vasario 9 d. – arkivyskupo titulą. 1962 m. rugpjūčio 17 d. namuose, kuriuose buvo apgyvendintas vyskupas Teofilus, įvyko labai nuodugni krata, o po trijų dienų arkivyskupas mirė. Rugpjūčio 23 d. Dievo tarnas buvo palaidotas Kaišiadorių katedros kriptoje.

2016 m. gruodžio 1 d. popiežius Pranciškus Šventųjų skelbimo kongregaciją įgaliojo paskelbti dekretą dėl Dievo Tarno Teofiliaus Matulionio kankinystės bei jo paskelbimo palaimintuoju.

Достоцимый Слута Божий Теофилюс Матулёнис родился 22 июня 1873 г. в Кудоришкисе Утянского уезда. Он был вторым из троих детей глубоко верующих зажиточных крестьян Юргиса Матулёниса и Оны Йочепите. 1 июля 1873 г. он был крещен в Алунтском костеле. В четыре года лишился матери, которая умерла в возрасте всего 27 лет. Уже в детстве проявилась его огромная тяга к учебе. После окончания лицея в Даугавпилсе (Латвия), в 1892 он поступает в Петербургскую католическую духовную семинарию (Россия). Однако его отношение к священнослужительству было настолько строгим и уважительным, что, даже будучи семинаристом, он не чувствовал себя достойным этой стези и на год покинул семинарию. В 1895 г. продолжил изучение богословия и 4 марта 1900 г. был рукоположен в священники и назначен викарием прихода Варакляны и настоятелем прихода в Бикаве (Латвия). С 1910 г. был викарием прихода Святой Екатерины в Петербурге (Россия). Епископ Могилевской епархии поручил ему строительство храма Святейшего Сердца Иисуса в рабочем квартале, но строительные работы были прерваны в связи с революцией 1917 года.

В 1923 г. Т. Матулёнис вместе с могилевским епископом Яном Чеплаком и еще пятнадцатью петроградскими священниками в первый раз был арестован агентами НКВД и приговорен к трем годам лишения свободы. Наказание отбывал в московских Бутырской и Сокольнической тюрьмах. Спустя два года, 25 февраля 1925 г.

благодаря стараниям своих прихожан был освобожден из тюрьмы. Вернулся в Петроград, который тогда уже был переименован в Ленинград, был настоятелем прихода Святейшего Сердца Иисуса. 28 декабря 1928 г. с согласия Папы Пия XI был тайно номинирован титулярным епископом Матрегской епархии и назначен епископом-коадьютором Апостольской администрации Ленинграда. 9 февраля 1929 г. также тайно был рукоположен во епископы епископом Антонием Малецким.

25 ноября 1929 г. епископ Т. Матулёнис был арестован, приговорен к лишению свободы с отбыванием наказания в Соловецком лагере особого назначения, одном из самых жестоких в Советском союзе. В мае 1933 г. был приговорен к одному году штрафного изолятора и каторжным работам. Однако 19 октября того же года вместе с десятью священниками и тремя мирянами был освобожден и выслан в Литву в порядке обмена политическими заключенными. Через год посетил Ватикан, где 24 марта 1934 г. получил аудиенцию у Папы Пия XI. Затем Т. Матулёнис посетил США, Святую Землю и Польшу. После возвращения в Литву был номинирован епископом-ауксилиарием Каунасской епархии, а в 1938 г. назначен ректором Каунасского костела сестер Бенедиктинок. 13 октября 1938 г. каунасский архиепископ Юозас Сквирецкас назначил епископа Т. Матулёниса своим официалом. 19 апреля 1940 г. епископу Т. Матулёнису был доверен чин главного капеллана Литовской армии, но в связи с советским вторжением 15 июня 1940 г. он прослужил в нем очень недолго.

В 1943 г., в период немецкой оккупации, Досточтимому Слуге Божию была поручена новая должность: он был назначен епископом в Кайшядорис. Через год, в 1944 г., советская армия во второй раз заняла Литву и коммунистический режим возобновил преследования

Церкви. 18 декабря 1946 г. кайшядорского епископа арестовали в третий раз, а 27 сентября 1947 г. он был приговорен к 7 годам лишения свободы. Сначала его доставили в Оршанскую тюрьму, а затем перевели во Владимирскую.

В 1954 г. Т. Матулёнис был освобожден и отправлен в дом инвалидов, где находился под контролем органов госбезопасности. Только в 1956 г. он получил возможность вернуться в Литву. Однако ему не разрешили обосноваться в своей епархии, поэтому он поселился в Бирштонасе, где находился под постоянным надзором КГБ. Несмотря на свой преклонный возраст и слабое здоровье Т. Матулёнис не прекращал заботу о делах Кайшядорской епархии и Церкви в Литве. Он призывал священнослужителей не идти на компромиссы и сотрудничеству с режимом.

25 декабря 1957 г., исполняя волю Папы Римского и стремясь позаботиться о руководителе Кайшядорской епархии, он смог тайно рукоположить во епископы Винцентаса Сладкявичюса, ставшего позднее кардиналом.

Через год Кайшядорского епископа принудили переехать в Шеду, подальше от своей епархии. 31 мая 1960 г. Святой Отец присвоил Слуге Божию титул ассистента Святого Престола, а 9 февраля 1962 г. – возвел его в сан архиепископа. 17 августа 1962 г. в доме, где находился Слуга Божий, был произведен тщательный обыск, а через три дня Т. Матулёнис скончался. Он был похоронен в крипте Кайшядорского кафедрального собора.

1 декабря 2016 г. Папа Римский Франциск уполномочил Конгрегацию по канонизации провозгласить декрет о мученичестве и причислении к лику блаженных Слуги Божия Теофилюса Матулёниса.

CZCIGODNY SŁUGA BOŻY TEOFILIUS MATULIONIS urodził się w dniu 22 czerwca 1873 roku we wsi Kudoriškis powiatu uciańskiego. Był drugim z trzech dzieci głęboko wierzących zamożnych włościan Jurgisa Matulionisa i Ony Juočepytė. W dniu 1 lipca 1873 roku został ochrzczony w kościele parafialnym w miasteczku Owanta (*lit. Alunta*) rej. molackiego. Gdy skończył cztery lata, zmarła mu matka w wieku zaledwie dwudziestu siedmiu lat. Już w dzieciństwie ujawniły się jego skłonności do nauki. Po ukończeniu liceum w Dyneburgu (na Łotwie), w 1892 roku wstąpił do seminarium duchownego w Sankt Petersburgu (Rosja). Jednak jego pogląd odnośnie kapłaństwa był tak rygorystyczny i pełen szacunku, że jako seminarzysta nie czuł się wart powołania kapłańskiego i na rok opuścił seminarium. W 1895 roku kontynuował studia teologiczne i w dniu 4 marca 1900 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Był wikarym w Warkłanach oraz proboszczem w Bikawie na Łotwie. Od 1910 roku pełnił obowiązki wikarego w kościele Św. Katarzyny w Sankt Petersburgu (Rosja). Biskup diecezji mohylewskiej powierzył mu wybudowanie w dzielnicy robotniczej kościoła pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa, jednak prace budowlane przerwała rewolucja 1917 roku.

W 1923 roku T. Matulionis razem z biskupem mohylewskim Janem Cieplakiem oraz piętnastoma innymi księżymi z Piotrogradu został po raz pierwszy aresztowany przez agentów NKWD i osądzony na trzy lata więzienia. Karę odbył w moskiewskich więzieniach Butyrki oraz Sokolniki. Po upływie dwóch lat w dniu 25 lutego 1925 roku zawdzięczając

parafianom został wypuszczony z więzienia. Po powrocie do Piotrogradu, który w owym czasie został przemianowany na Leningrad, pełnił obowiązki proboszcza parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa. Za zgodą papieża Piusa XI, 28 grudnia 1928 roku potajemnie został mianowany na biskupa w stolicy tytularnej w Matredze oraz koadiutorem administratora apostolskiego w Leningradzie. 9 lutego 1929 roku także potajemnie z rąk biskupa wikariatu apostolskiego w Leningradzie Antoniego Maleckiego przyjął święcenia biskupie.

25 listopada 1929 roku biskup T. Matulionis został aresztowany po raz drugi i osadzony na więzienie w łagrach na wyspach Sołowieckich na Morzu Białym. Te łagry były uważane za jedne z najokrutniejszych w Związku Sowieckim. W maju 1933 roku został skazany na jeden rok izolacji oraz ciężkich prac. 19 października tegoż roku, dzięki wymianie więźniów między Litwą a Związkiem Sowieckim, razem z innym dziesięcioma księżmi oraz trzema osobami świeckimi został uwolniony, wyraził życzenie poświęcenia się działalności apostolskiej w Rosji, jednak został zmuszony do powrotu na Litwę. Po upływie roku udał się do Watykanu, gdzie w dniu 24 marca 1934 roku na audyencji prywatnej przyjął go papież Pius XI. Następnie Matulionis podróżował do USA, Ziemi Świętej oraz Polski. Po powrocie na Litwę Czcigodny Sługa Boży został mianowany na biskupa pomocniczego w Kownie, zaś w 1938 roku został rektorem kowieńskiego Kościoła Sióstr Benedyktynek. 13 października 1938 roku arcybiskup Kowna Juozapas Skvireckas mianował biskupa T. Matulionisa swoim oficjałem. W dniu 19 kwietnia 1940 roku biskupowi T. Matulionisowi zostały powierzone obowiązki naczelnego kapelana wojska litewskiego, jednak z powodu inwazji sowieckiej w dniu 15 czerwca 1940 roku ww. obowiązki biskup pełnił bardzo krótko.

W 1943 roku, w okresie okupacji niemieckiej, Czcigodnemu Słudze Bożemu powierzono nowe obowiązki: został on mianowany biskupem

w Koszedarach (*lit. – Kaišiadoris*). Po upływie roku, wojsko sowieckie po raz drugi zajęło Litwę, zaś reżim komunistyczny ponownie zaczął prześladować Kościół. W dniu 18 grudnia 1946 roku biskup koszedarski został aresztowany po raz trzeci, zaś 27 września 1947 roku osądzony na 7 lat więzienia. Na początku został skierowany do więzienia w Orszy, stamtąd natomiast został przeniesiony do więzienia we Włodzimierzu.

Po odbyciu kary, w 1954 roku Czcigodny Sługa Boży został przeniesiony do Domu Niepełnosprawnych w Parmie (Rosja) i dopiero w 1956 roku powrócił na Litwę. Nie otrzymał zgody na osiedlenie się w swojej diecezji, zamieszkał na plebanii w Birsztanach (*lit. – Birštonas*), gdzie stale był śledzony przez agentów KGB. Bez względu na swój podeszły wiek oraz słabe zdrowie, coraz bardziej troszczył się o sprawy diecezji oraz Kościoła litewskiego. Do biskupów i księży apelował o niewdawanie się w kompromisy oraz niekolaborowanie z reżimem.

W dniu 25 grudnia 1957 roku, wykonując wolę papieża, bez zgody reżimu komunistycznego oraz w celu zapewnienia kierownika diecezji koszedarskiej, udzielił święceń biskupich Vincentowi Sladkevičiusowi, który później został kardynałem. Po upływie roku biskup koszedarski został zesłany do Szadowa (*lit. – Šeduva*), jak najdalej od swojej diecezji. W dniu 31 maja 1960 roku Ojciec Święty Słudze Bożemu nadał tytuł asystenta Stolicy Apostolskiej, zaś 9 lutego 1962 roku – tytuł arcybiskupa. 17 sierpnia 1962 roku w domu, gdzie mieszkał Sługa Boży, dokonano bardzo szczegółowego przeszukania, zaś po upływie kilku dni Sługa Boży zmarł. W dniu 23 sierpnia Sługa Boży został pochowany w krypcie katedry w Koszedarach.

W dniu 1 grudnia 2016 roku papież Franciszek upoważnił Kongregację Spraw Kanonizacyjnych do ogłoszenia dekretu o męczeństwie Sługi Bożego Teofiliusa Matulionisa oraz ogłoszeniu go błogosławionym.

THE VENERABLE SERVANT OF GOD TEOFILIUS MATULIONIS

was born on 22 June 1873 at the Kudoriškis farmstead in Utena County. He was the second of three children born to the married couple Jurgis Matulionis and Ona Juočėpytė, who were well-off farmers and deeply religious. On 1 July 1873 he was baptized at the parish church of Alunta. At the age of four he lost his mother, who died tragically at the young age of twenty-seven. Already in his youth, Teofilus showed a strong penchant for education. Upon completion of the lyceum in Daugavpils (Latvia) in 1892, he entered the seminary in St. Petersburg (Russia). However, his understanding of the priesthood was so strict and respectful that he did not feel worthy of a vocation to the priesthood and withdrew from the seminary for a year. In 1895 he resumed his theological studies and on 4 March 1900 he was ordained a priest. He served as vicar of a church in Varaklani and rector of another in Bikava (Latvia). In 1910 he became the vicar of St. Catherine's Church in St. Petersburg (Russia). He was entrusted by the bishop of the diocese of Mogilev with building the Church of the Sacred Heart of Jesus, but construction was interrupted in 1917 when the revolution broke out.

In 1923, T. Matulionis was arrested for the first time by NKVD agents, along with the bishop of Mogilev Jan Cieplak and 15 other priests of St. Petersburg. Sentenced to three years, he was sent to Moscow's Butyrka and Sokolniki prisons. Two years later, on 25 February 1925, he was released from prison thanks to efforts by his parishioners. He returned

to St. Petersburg, which had been renamed Leningrad, to serve as rector of the Church of the Sacred Heart of Jesus. On 28 December 1928, with the consent of Pope Pius XI, he was secretly nominated Titular Bishop of Matrega and Coadjutor of the Apostolic Administration of Leningrad. On 9 February 1929, he secretly received episcopal consecration from Bishop Anton Malecki of the Apostolic Vicariate of Leningrad.

On 25 November 1929, Bishop T. Matulionis was arrested for the second time and sentenced to hard labour at the Solovki camp on the coast of the Baltic Sea, which was one of the worst Soviet camps. In May 1933 he was sentenced to a year of isolation and corrective labour. As the Lithuanian Government signed an accord with the Soviet Union on the exchange of political prisoners, on 19 October of 1933 he was freed in a group of ten priests and three lay people. He expressed a desire to devote himself to the apostolate in Russia, but was obliged to return to Lithuania. A year later he went to the Vatican where on 24 March 1934 he had a private audience with Pope Pius XI. Later he travelled to the United States, the Holy Land and Poland. After returning to Lithuania, the Venerable Servant of God was nominated Auxiliary Bishop of Kaunas and in 1938 was appointed rector of the Kaunas Benedictine Convent Church. On 13 October 1938, Kaunas Archbishop Juozapas Skvireckas appointed T. Matulionis his official. On 19 April 1940, Bishop T. Matulionis was given the position of Lithuanian Army Chief Chaplain, which, however, he held only briefly due to the Soviet invasion on 15 June 1940.

In 1943, at the time of the German occupation, the Venerable Servant of God was appointed Bishop of Kaišiadorys. A year later, in 1944, the Soviet Army occupied Lithuania for a second time and again the communist regime began to persecute the Church. Bishop Matulionis was arrested for the third time on 18 December 1946, and on 27 September

1947 he was sentenced to 7 years in prison. Initially he was taken to Orsha, and from there was transferred to the Vladimir prison.

In 1954, after his imprisonment, the Venerable Servant of God had to move to home for disabled people in Potma (Russia). It was only in 1956 that he returned to Lithuania. Lacking permission to reside in his diocese, T. Matulionis moved into the rectory in Birštonas where he was constantly under the observation of KGB agents. Despite his respectable age and poor health, he showed increasing concern for the management of the Diocese of Kaišiadorys and the situation of the Church in Lithuania. He urged bishops and priests not to compromise or collaborate with the regime.

On 25 December 1957, carrying out the will of the Holy Father and without the consent of the communist regime, in order to ensure that the Diocese of Kaišiadorys would continue to have a bishop, he consecrated Vincentas Sladkevičius, who later became a cardinal.

A year later, T. Matulionis was exiled to Šeduva to keep him far away from his diocese. On 31 May 1960, the Holy Father named the Servant of God an assistant of the Holy See, and on 9 February 1962 gave him the title of archbishop. On 17 August 1962, the Soviet authorities conducted a very thorough search of his home, and three days later he passed away. On 23 August the Servant of God was buried in the crypt of the Kaišiadorys Cathedral.

On 1 December 2016, the Pope Francis authorized the Congregation for the Causes of Saints to publish a decree on the martyrdom and beatification of the Servant of God Teofilus Matulionis.

TEOFILIAUS MATULIONIO MINTYS

APIE ŠVENTUOSIUS

Reikia melstis ir į Lietuvos globėją šv. Kazimierą, ir kitus mūsų tautiečius, kurie dar nėra Bažnyčios paskelbti šventaisiais, bet jau yra pas Dievą ir gali mums padėti. Kadangi malonė prigimties nenaikina, bet tobulina, tai ir šventieji danguje jautriau išklauso maldų savo tautiečių artimųjų ir didesniu rūpestingumu gali padėti, kai į juos yra kreipiamasi (*Ganytojiškas laiškas, 1943 m. gegužės 12 d.*).

APIE BAŽNYČIĄ

Būtina Bažnyčią imti tokią, kokia ji yra, nes tik tuomet bus galima įvertinti jos išganingą vaidmenį tautoje ir žmonijoje. Kreipti ją prieš jos pačios prigimtį – reikštų žaloti jos esmę ir paralyžiuoti jos veikimą (*Vyskupo Teofiliaus Matulionio Memorandumas Lietuvos TSR Komisarų Tarybai, 1945 m. birželis*).

APIE ŠEIMĄ

Visų pirma žiūrėkite, kad visos jūsų šeimos būtų sukurtos su Moterystės sakramentu bažnyčioje, o ne vien tik metrikacijos įstaigoje, be Dievo ir Bažnyčios palaiminimo. Žiūrėkite, kad jūsų šeimose ir jūsų pastogėse viešpatautų meilė, santaika, ramybė ir susiklausymas. Mylėkitės tarpusavy ir mylėkite savo vaikus, krikščioniškai juos auklėdami. Žiūrėkite, kad jie nebūtų piktinami blogo pavyzdžio (*Ganytojiškas laiškas, 1943 m. gegužės 12 d.*).

APIE PAŠAUKIMĄ

Tėvai ir motinos, iš jūsų šeimų laikiu šventai išauklėtų dukterų, iš kurių atsirastų tokių, kurios skaistų savo gyvenimą paaukotų Dievui už pasaulio nusikaltimus, padauginamos seserų vienuolių eiles. Laukiu, kad iš jūsų sūnų atsirastų jaunuolių, kurie išgirstų Dievo balsą, kviečiantį stoti į kunigus ir tapti šventais žmonių sielų vadais (*Ganytojiškas laiškas, 1943 m. gegužės 12 d.*).

APIE DIEVO GAILESTINGUMĄ

Nenusiminkime, brangūs broliai ir seserys Kristuje, nepraraskime pusiausvyros. Pasitikėkime Dievu, prisiminkime Kristaus įspėjimą: „Prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta“ (Lk 11, 9) ir „Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, Jis jums duos“ (Jn 6, 23), nes „Be manęs jūs nieko negalite padaryti“ (Jn 15, 5). Tai gi, pirmučiausia šaukimės Dievo gailestingumo. Bet atsiminkime, kad būtina sąlyga laimėti Dievo gailestingumą – susitaikinti su Dievu per Atgailos sakramentą, nebegrįžti į savo senas nuodėmes, pradėti naują gyvenimą ir tuomet – būkime tikri – nieko blogo mums neatsitiks (*Ganytojiškas laiškas, 1943 m. gegužės 12 d.*).

APIE ATGAILĄ

Mano brangiausieji, „daug gali nuolatinė teisiojo malda“ (Jer 5, 16), nors malda „pereina per debesis“ (Ekl 35, 2), nors Išganytojo yra pažadėta – „Ko tik melsdamiesi prašysite, tikėkite, kad gausite“ (Mk 11, 24), tačiau atsiminkime to paties Išganytojo grasinimą – „Jei nedarysite atgailos, visi pražūsite“ (Lk 13, 5). Kad iš tikrųjų Išganytojas neįvykdytų to grasinimo, neleistų mums nuo karo žūti, o pasielgtų pagal pažadą:

„Aukščiausias pasigaili darančiųjų atgailą“ (Koh 12, 3), neatidėliodami, dar šiandien, visa širdimi grįžkime prie Dievo, savo kasdieninį ir viešą gyvenimą sutvarkykime pagal Dievo ir Bažnyčios įsakymus, pradėkime skaisčiai ir blaiviai gyventi (*Ganytojiškas laiškas, 1943 m. rugsėjo 16 d.*).

APIE PAMALDUMĄ ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDŽIAI

Šaukimės Švenčiausiosios Jėzaus Širdies, taip mūsų tautai artimos. Kreipkimės tad šiuose sunkiuose laikuose į Švenčiausiąją Jėzaus Širdį. Toji Širdis, kuri iš meilės žmonijai praliejo savo kraują iki paskutinio lašo, kuri Švenčiausiame Sakramente ta pačia meile mums plaka, Ji laukia mūsų maldų ir nori mus išklausti, mūsų maldavimus patenkinti (*Ganytojiškas laiškas, 1943 m. gegužės 12 d.*).

Vyskupas T. Matulionis sugrįžęs iš Rusijos lagerių, 1933 m.

PASIRUOŠIMAS

BIRŽELINĖS PAMALDOS

ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDIES LITANIJA

Kyrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve, pasigailėk mūsų!
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve, pasigailėk mūsų!
Šventoji Dvasia, Dieve, pasigailėk mūsų!
Šventoji Trejybė, vienas Dieve, pasigailėk mūsų!

Jėzaus Širdie, Sūnaus amžinojo Tėvo,
Jėzaus Širdie, Mergelėje Motinoje
Šventosios Dvasios sutvertoji,
Jėzaus Širdie, su Dievo žodžiu esmingai sujungtoji,
Jėzaus Širdie, begalinės didybės,
Jėzaus Širdie, šventoji Dievo Bažnyčia,
Jėzaus Širdie, Aukščiausiojo padangtė,
Jėzaus Širdie, Dievo namai ir dangaus vartai,
Jėzaus Širdie, liepsnojantis meilės židiny,
Jėzaus Širdie, teisingumo ir meilės buveinė,
Jėzaus Širdie, gerumo ir meilės pilnoji,
Jėzaus Širdie, visų dorybių gelmė,
Jėzaus Širdie, visokios pagarbos vertoji,
Jėzaus Širdie, visų širdžių valdovė,
Jėzaus Širdie, išminties ir žinojimo lobyne,

pasigailėk mūsų!

Jėzaus Širdie, dievybės pilnatve,
Jėzaus Širdie, Tėvo mylimiausioji,
Jėzaus Širdie, visiems malonių teikiančioji,
Jėzaus Širdie, visos žmonijos išsiilgtoji,
Jėzaus Širdie, kantrioji ir gailestingoji,
Jėzaus Širdie, dosni Tavęs besišaukiantiems,
Jėzaus Širdie, gyvybės ir šventumo šaltini,
Jėzaus Širdie, permaldavime už mūsų nuodėmes,
Jėzaus Širdie, baisiai išniekintoji,
Jėzaus Širdie, mūsų nedorybių įskaudintoji,
Jėzaus Širdie, ligi mirties paklusnioji,
Jėzaus Širdie, ietimi pervertoji,
Jėzaus Širdie, paguodos šaltini,
Jėzaus Širdie, mūsų gyvenime ir prisikėlime,
Jėzaus Širdie, taikos ir ramybės davėja,
Jėzaus Širdie, nuodėmių auka,
Jėzaus Širdie, Tavimi pasitikinčiųjų išganyme,
Jėzaus Širdie, mirstančiųjų viltie,
Jėzaus Širdie, visų šventųjų džiaugsme,

pasigailėk mūsų!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mus, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Jėzau, romasis ir nuolankiaširdi!
Padaryk mūsų širdį panašią į savo Širdį!

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, pažvelk į savo mylimojo Sūnaus Širdį ir į tai, kaip ji Tave pagarbino ir kuo Tau už nusi-dėjėlius atsilygino. Mūsų prašomas pasigailėti, maloniai mums atleisk vardan savo Sūnaus Jėzaus Kristaus, kuris su Tavimi gy-vena ir viešpatauja per amžius.

R. Amen.

ŽMONIJOS PAAUKOJIMO ŠVČ. JĖZAUS ŠIRDŽIAI AKTAS

Mielasis Jėzau, žmonijos Atpirkėjau, pažvelk į mus, nuolankiai su-klaupusius prieš Tavo altorių. Mes Tavo esame ir norime tavo būti. Kad dar tvirčiau galėtume su Tavimi susijungti, šiandien visi ir kie-kvienas pasiaukojame Švenčiausiajai Tavo Širdžiai.

Gerasis Jėzau! Daugelis Tavęs visiškai nepažįsta, daugelis, pa-niekinę Tavo įsakymus, nuo Tavęs nusigrėžė. Pasigailėk jų ir visus patrauk prie savo Švenčiausios Širdies. Būk, Viešpatie, Valdovas ne vien ištikimųjų, kurie niekada nuo Tavęs nepasi-traukia, bet ir sūnų palaidūnų, kurie Tave paliko. Padėk jiems greitai sugrįžti į Tėvo namus, kad nežūtų dvasios skurde.

Būki Valdovas tų brolių, kurie yra nuo mūsų atsiskyrę dėl klai-dų ar nesantaikos. Pašauk juos į tiesos pilnatvę ir tikėjimo vie-nybę, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas. Taip pat vi-sus Tavęs dar nepažįstančius atvesk į savo tikinčiųjų šeimą.

Suteik, Viešpatie, savo Bažnyčiai tikrą klestėjimą, duok visoms tautoms taiką ir ramybę. Padaryk, kad visoje žemėje skambėtų vienas balsas: Garbė ir šlovė mūsų Išganytojo dieviškajai Širdžiai per amžius! Amen.

JĒZAUS ŠIRDIE ŠVENČIAUSIA

Jē- zaus Šir- die Šven- čiau- sia, dēl
Šir- die, ku- ri lieps- no- ji mums

mū- sū at- ver- ta, na. Tu

vargs- tan- čiai žmo- ni- jai švie- si vil- tis e-

si, Tu sie- lā ne- lai- min- gā pa-

guo- di, gai- vi- ni. Tu // ni.

Pasaulyje tiek vargo, nēr laimēs pastovios;
dažnai nyku ir šalta, ir daug, oi daug kančios!
Į Tavo Širdį, Jėzau, mus nuveda viltis,
kad prašymus išgirsi, nuskaidrinsi mintis.

Tu supranti mūs malda, Tu mūs kančias matai,
net ko Tau nepasakom, ir šitai Tu žinai.
Tavo Širdies Švenčiausios gerumas nuostabus,
gailestingumas Tavo mums daro stebuklus.

Kelionėje šios žemės leisk mums mylėt Tave,
kai žemę šią apleisim, pašauki pas save;
ten su dangaus šventaisiais giedosim amžinai:
„Garbė Švenčiausiai Širdžiai, mums meile degančiai!“

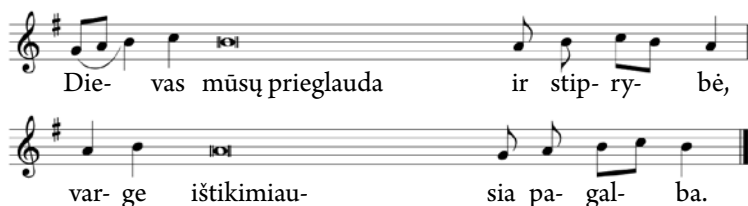
EUCCHARISTIJOS ŠVENTIMAS

PRADŽIA

ĮŽANGOS PRIEGIESMIS (plg. Ps 45 (46), 2)

Choras ir tikintieji gieda pakaitomis:

DIEVAS – MŪSŲ PRIEGLAUDA

P. Dievas – mūsų prieglauda ir
stiprybė,
vargė ištikimiausia pagalba.

God is our refuge and our
strength,
an ever-present help in distress.

P. Galybių Viešpats mus gina,
mus Visagalis Dievas globoja.

The Lord of hosts is with us;
our stronghold is the God of
Jacob.

P. Ateikite ir regėkite Dievo
darbus, –
kokių stebuklų Jis žemėje
daro!

Come and see the works of the
Lord,
who has done fearsome deeds
on earth.

Šventojo Tėvo atstovas:

In nómine Patris ✠ et Fílii,
et Spíritus Sancti.

✠. Amen.

Pax vobis.

✠. Et cum spírиту tuo.

Vardan Dievo – Tėvo ✠ ir
Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.

✠. Amen.

Ramybė jums.

✠. Ir tau, Ganytojau.

GAILESČIO AKTAS

Fratres, agnoscámus peccáta
nostra, ut apti simus ad sacra
mystéria celebránda.

Confíteor Deo omnipoténti
et vobis, fratres, quia peccávi
nimis cogitatióne, verbo, ópere
et omissióne:

mea culpa, mea culpa, mea
máxima culpa. Ideo precor beá-
tam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos, et
vos, fratres, oráre pro me ad
Dóminum Deum nostrum.

Broliai seserys, ruošdamiesi
švęsti išganymo paslaptis, prisi-
pažinkime nusikaltę ir melski-
me Dievą atleidimo.

Po trumpos tylos visi kartu kalba:

Prisipažįstu visagaliai Dievui
ir jums, broliai seserys, kad la-
bai nusidėjau mintimis, žodžiais,
darbais ir apsileidimais.

(Mušdamiesi į krūtinę):

Esu kaltas, esu kaltas, esu
labai kaltas. Todėl prašau
Švenčiausiąją Mergelę Mariją,
visus angelus ir šventuosius,
ir jus, broliai seserys, melsti
už mane Viešpatį Dievą.

Šventojo Tėvo atstovas:

Misereatur nostri omnipotens
Deus et, dimissis peccatis
nostris, perducat nos ad vitam
aeternam.

Tepasigaili mūsų visagalio
Dievas ir, atleidęs kaltes,
tenuveda mus į amžinąjį
gyvenimą.

R. Amen.

R. Amen.

KYRIE (*De Angelis*)

BEATIFIKACIJOS APEIGOS

Galima atsisėsti.

Kaišiadorių vyskupas Jonas Ivanauskas prašo, kad Garbingasis Dievo Tarnas Teofilus Matulionis būtų paskelbtas Palaimintuoju:

Eminenza Reverendissima,
la Diocesi di Kaišiadorys ha
umilmente chiesto al Sommo
Pontefice Francesco di voler
iscrivere nel numero dei Beati
il Venerabile Servo di Dio
Teofilus Matulionis, vescovo
di Kaišiadorys.

Garbingiausiasis Eminencija,
Kaišiadorių vyskupija
nuolankiai prašė Šventąjį Tėvą
Pranciškų įrašyti į Palaimintųjų
gretas Garbingąjį Dievo Tarną
Teofilų Matulionį, Kaišiadorių
vyskupą.

Postulatorius trumpai pristato Dievo Tarno biografiją.

Visi atsistoja, išskyrus Šventojo Tėvo atstovą, kuris pasilieka sėdėti ir skaito Apaštalinį laišką lotynų kalba.

LITTERAE APOSTOLICAE

Nos,
vota Fratris Nostri
Ioannis Ivanauskas,
Episcopi Kaišiadorensis,
necnon plurimorum aliorum Fratrum in Episcopatu
multorumque christifidelium explescentes,
de Congregationis de Causis Sanctorum consulto,
auctoritate Nostra Apostolica
facultatem facimus ut
Venerabilis Servus Dei
Theophilus Matulionis,
Archiepiscopus-Episcopus Kaišiadorensis, martyr,
pastor secundum cor Christi,
heroicus testis Evangelii,
impavidus defensor Ecclesiae et dignitatis hominis,
Beati nominis in posterum appelletur
atque die quarta decima mensis Iunii
quotannis in locis et modis iure statutis celebrari possit.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XIII mensis Maii,
in memoria Beatae Mariae Virginis de Fatima,
anno Domini bismillesimo septimo decimo,
Pontificatus Nostri quinto.

Franciscus

APAŠTALINIS LAIŠKAS

Mes,
išpildydami
Mūsų Brolio
Jono Ivanausko,
Kaišiadorių vyskupo,
ir daugelio kitų brolių vyskupystėje,
ir daugybės Kristų tikinčiųjų maldavimus,
patariant Šventųjų skelbimo kongregacijai,
savo Apaštaline galia
patvarkome, kad
Garbingasis Dievo tarnas
Teofilius Matulionis,
Arkivyskupas-Kaišiadorių vyskupas, kankinys,
ganytojas pagal Kristaus širdį,
didvyriškas Evangelijos liudytojas,
drąsus Bažnyčios ir žmogaus orumo gynėjas
ateityje būtų vadinamas Palaimintojo vardu,
ir kasmet birželio mėnesio keturioliktąją dieną
būtų švenčiamas teisės nustatyta tvarka ir nustatytoje vietoje.

Vardan Dievo – Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

Duota Romoje, prie Šventojo Petro, gegužės mėnesio 13 dieną,
minint Fatimos Palaimintąją Mergelę Mariją,
du tūkstančiai septynioliktais Viešpaties
ir penktais Mūsų Pontifikato metais.

Pranciškus

Choras ir tikintieji:

Amen.

Atidengiamas naujojo Palaimintojo paveikslas. Procesijoje atnešamas sarkofagas su Palaimintojo kūnu. Šventojo Tėvo atstovas jį pagerbia smilkymu.

Tuo metu giedama:

Gloria tibi Trinitas,
æqualis una Deitas:
et ante omnia sæcula,
et nunc, et in perpetuum,
Gloria tibi Trinitas!

Garbė tau, šventa Trejybe,
vienas Dieve,
kaip buvo nuo amžių,
tebūna dabar ir visados.
Garbė tau, šventa Trejybe!

Kaišiadorių vyskupas, lydimas postulatoriaus, išreiškia padėką Šventajam Tėvui:

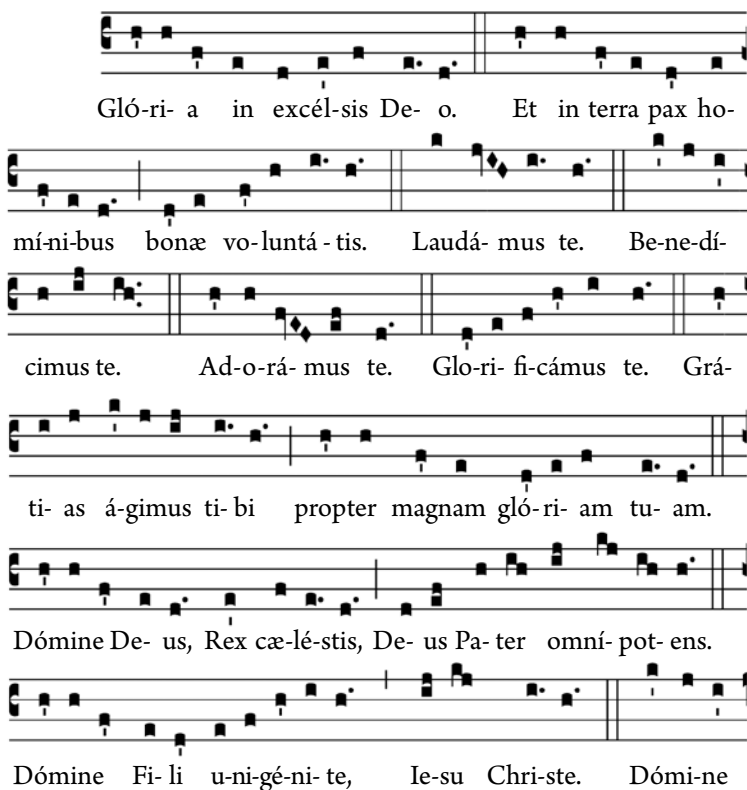
La Chiesa che è in Lituania
devotamente grata e
riconoscente al Successore
dell'Apостоło Pietro, il Papa
Francesco, rende grazie al
Padre di Gesù Cristo e Padre
nostro, al Dio tre volte santo ed
innalza l'inno di lode per aver
proclamato Beato il Venerabile
Servo di Dio Teofilus
Matulionis.

Bažnyčia, esanti Lietuvoje,
dėkinga apaštalo Petro
Įpėdiniui Popiežiui Pranciškui
ir jį nuoširdžiai gerbianti,
išreiškia padėką Jėzaus Kristaus
ir mūsų Tėvui, triskart šventam
Dievui, ir gieda garbės himną
už tai, kad Garbingasis Dievo
Tarnas Teofilus Matulionis
buvo paskelbtas Palaimintuoju.

Šventojo Tėvo atstovas broliškai pasisveikina su Kaišiadorių vyskupu ir postulatoriumi ir įteikia jiems Apaštalinio Laiško kopiją.

GARBĖS HIMNAS

GLORIA (*De Angelis*)

Gló-ri- a in excél-sis De- o. Et in terra pax ho-
mí-ni-bus bonæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Be-ne-dí-
cimus te. Ad-o-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-
ti-as á-gimus ti-bi propter magnam gló-ri-am tu-am.
Dómine De- us, Rex cæ-lé-stis, De- us Pa-ter omní-pot-ens.
Dómine Fi-li u-ni-gé-ni-te, Ie-su Chri-ste. Dómi-ne

De-us, Agnus De-i, Fi-li-us Pa-tris. Qui tol-lis peccá-ta mun-di, mi-se-ré-re no-bis. Qui tol-lis peccá-ta mun-di, súsci-pe de-pre-ca-ti-ónem no-stram. Qui sedes ad dexte-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. Quó-ni-am tu so-lus Sanctus. Tu so-lus Dómi-nus. Tu so-lus Al-tíssimus, Ie-su Chri-ste. Cum Sancto Spí-ri-tu, in gló-ri-a De-i Pa-tris. A-men.

PRADŽIOS MALDA

Orémus.

Omnípotens et miséricors
Deus,

præsta nobis, quæsumus,
spíritum fortitúdinis, ut,
glorióso exémplo
beáti Theophili
episcopi et mártiris edócti,
tibi magis quam homínibus
obcédíre discámus
et fidem fírmiter profiteámur.

Per Dóminum nostrum
Iesum Christum
Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat
in unitáte Spíritus Sancti,
Deus, per omnia
saecula saeculorum.

℟. Amen.

Melskimės.

Visagali gailestingasis Dieve,
suteik mums dvasios
tvirtumo,
kad garbingu
palaimintojo Teofiliaus,
vyskupo ir kankinio,
pavyzdžiu
tavęs klausytume labiau
nei žmonių ir
drąsiai išpažintume tikėjimą.

Prašome per mūsų Viešpatį
Jėzų Kristų, tavo Sūnų, kuris,
būdamas Dievas, su tavimi
ir Šventąja Dvasia
gyvena ir viešpatauja
per amžius.

℟. Amen.

ŽODŽIO LITURGIJA

PIRMASIS SKAITINYS (Jer 20, 10–13)

*Чтение из книги пророка
Иеремии*

Ибо я слышал толки многих: угрозы вокруг; „заявите, говорили они, и мы сделаем донос“. Все, жившие со мною в мире, сторожат за мною, не споткнусь ли я: „может быть, говорят, он попадется, и мы одолеем его и отмстим ему“.

Но со мною Господь, как сильный ратоборец; поэтому гонители мои споткнутся и не одолеют; сильно посрамятся, потому что поступали неразумно; посрамление будет вечное, никогда не забудется.

Господи сила! Ты испытываешь праведного и видишь внутренность и сердце. Да увижу я мщение Твое над ними, ибо Тебе вверил я дело мое.

Пойте Господу, хвалите Господа, ибо Он спасает душу бедного от руки злодеев.

Iš pranašo Jeremijo knygos

Girdėjau daugelį šnabždant – vien siaubas aplinkui: „Įduokite jį, ir mes jį apskūsim!“ Artimiausi mano pažįstami laukia, kad aš pargriūčiau: „Galbūt jis duosis apgauti: tada mes prie jo prieitume ir jam atsikeršytume“.

Bet Viešpats su manim tartum tvirtas kariūnas. Todėl mano persekiotojai klumpa ir nepakyla. Jie žlugs negarbingai, nieko nepesę, užsitraukę vien amžina, neužmirštamą gėdą.

Bet tu, kareivijų Viešpatie, iš-tiri teisųjį, permatai vidų ir širdį. Tegul aš regėsiu tavo jiems kerštą, nes tau patikėjau savąją bylą.

Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Viešpatį! Jis gelbi varguolio gyvybę iš nedorėlių rankų.

Verbum Dómi-ni. *℟.* De- o grá- ti- as.

Tai Dievo žodis. – *℟.* Dėkojame Dievui.

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (Ps 68, 8–10. 14. 17. 33–35)

℟. Ma- ne iš- klau- sy- si, Vieš- pa- tie, nes tu di- džiai ge- ras.

℟. (14c) Lord, in your great
love, answer me.

Dėl tavęs man tenka kentėti
užgaules,
turi raudonuot veidas.
Esu savo broliams svetimas tapęs,
nebe giminė vaikams tos pačios
močios.
Kadangi uoliai rūpinaus tavo
šventove,
mane niekina tie, kurie tave
užgaulioja. – *℟.*

For your sake I bear insult,
and shame covers my face.
I have become an outcast to my
brothers,
a stranger to my children,
Because zeal for your house
consumes me,
and the insults of those who
blaspheme you fall upon me. – *℟.*

Bet aš į tave, o Dieve, kreipiuosi:
jau metas tau, Viešpatie, būt
maloningam.

I pray to you, O Lord,
for the time of your favor, O
God!

Mane išklausysi, nes tu didžiai
geras,
teikiantis ištikimą savo pagalbą.
O Viešpatie, man atsiliepi – tu
maloningas,
gerumas tavo bekraštis, –
į mane teikis pažvelgti! – *℟.*

Kelkit galvas aukštyn,
nuolankieji, pradžiukit!
Teatgis širdys tų, kurie Dievo
ieško.
Beturčius Viešpats girdi,
neniekin savųjų, apkaltų
grandinēm.
Garbę teduoda dangus jam ir
žemė,
jūrų platybės ir kas jose gyva.
– *℟.*

In your great kindness answer
me
with your constant help.
Answer me, O Lord, for
bounteous is your kindness;
in your great mercy turn
toward me. – *℟.*

„See, you lowly ones, and be
glad;
you who seek God, may your
hearts revive!
For the Lord hears the poor,
and his own who are in bonds
he spurns not.
Let the heavens and the earth
praise him,
the seas and whatever moves in
them!“ – *℟.*

ANTRASIS SKAITINYS (Rom 5, 12–15)

*Czytanie z Listu świętego Pawła
Apostoła do Rzymian*

Bracia: Przez jednego człowie-
ka grzech wszedł na świat, a przez
grzech śmierć, i w ten sposób

*Iš šventojo apaštalo Pauliaus
laiško Romiečiams*

Broliai! Kaip per vieną žmo-
gų nuodėmę įėjo į pasaulį, o
per nuodėmę mirtis, taip mir-

śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.

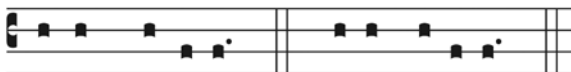
Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść.

Ale nie tak samo ma się rzecz z przestępstwem jak z darem łaski. Jeżeli bowiem przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich śmierć, to o ileż obficie spłynęła na nich wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa.

tis prasiskverbė į visus žmones, nes visi nusidėjo.

Nuodėmė buvo pasaulyje ir iki įstatymo, bet, nesant įstatymo, nuodėmė negalėjo būti įskaitoma. Vis dėlto nuo Adomo iki Mozės viešpatavo mirtis netgi tiems, kurie nebuvo padarę nuodėmių, panašią į nusikaltimą Adomo, kuris buvo Būsimąjo pirmavaizdis.

Bet ne taip yra su dovana, kaip su kalte. Jei dėl vieno žmogaus nusidėjimo turėjo mirti daugelis, tai dar labiau Dievo malonė ir vieno žmogaus, Jėzaus Kristaus, malonės dovana su kaupu atiteko daugybei.

Verbum Dómi-ni. *℟.* De- o grá- ti- as.

Tai Dievo žodis. – *℟.* Dėkojame Dievui.

POSMELIS PRIEŠ EVANGELIJĄ (Jn 15, 26–27)

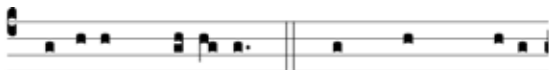

Al-le-lú-ia, * al-le-lú-ia, alle-lú-ia.

Tiesos Dvasia toliau liudys apie mane, – sako Viešpats. – Ir jūs liudysite.

The Spirit of truth will testify to me, says the Lord; and you also will testify.

EVANGELIJA (Mt 10, 26–33)

Dominus vo-biscum. ✠ Et cum spi-ri-

tu tu-o. ✠ Lécio sáncti Evangé-li-i secúndum

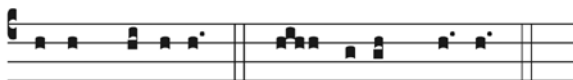

Mattæ-um. ✠ Gló-ri- a ti-bi Dómi-ne.

Anuo metu Jėzus bylojo apaštalams: „Nebijokite žmonių. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma. Ką jums kalbu tamsoje, sakykite vidur dienos, ir ką

Jesus said to the Twelve: „Fear no one. Nothing is concealed that will not be revealed, nor secret that will not be known. What I say to you in the darkness, speak in the light; what you hear whispered, pro-

claim on the housetops. And do not be afraid of those who kill the body but cannot kill the soul; rather, be afraid of the one who can destroy both soul and body in Gehenna. Are not two sparrows sold for a small coin? Yet not one of them falls to the ground without your Father's knowledge. Even all the hairs of your head are counted. So do not be afraid; you are worth more than many sparrows. Everyone who acknowledges me before others I will acknowledge before my heavenly Father. But whoever denies me before others, I will deny before my heavenly Father."

Girdējote Viešpaties žodi. – Šlovē tau, Kristau.

Šventojo Tēvo atstovas sako homilijā.

TIKĖJIMO IŠPAŽINIMAS

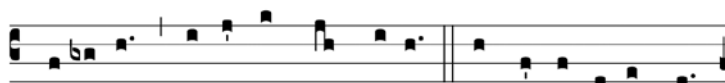
Credo in unum De- um, Patrem omni-
po-téntem, factó-rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um
óm-ni-um, et invi-si-bí-li-um. Et in unum Dómi-
num Je-sum Christum, Fí-li-um De-i un-i-gé-ni-tum,
Et ex Patre na- tum ante ómni- a sæ- cu- la.
De- um de De- o, lumen de lúmi- ne, Deum
ve- rum de De- o ve- ro. Gé-ni- tum, non fac- tum,

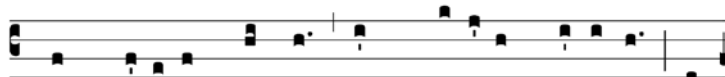
consubstanti- á-lem Patri: per quem ómni- a fac ta

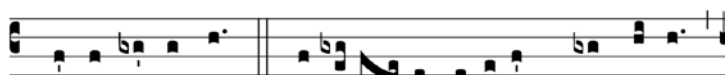
sunt. Qui propter nos hómi-nes, et propter nostram

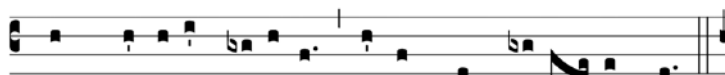
sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus est

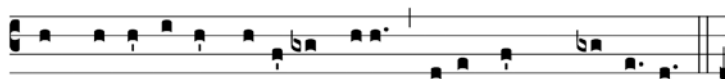
de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí- a Vírgi-ne: Et

homo factus est. Cru-ci-fí- xus ét-i- am pro no-bis:

sub Pónti- o Pi-lá-to, passus, et sepúl- tus est.

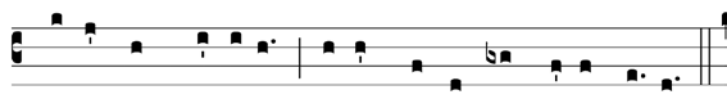
Et re-surré-xit térti- a di-e, secúndum Scriptú-ras.

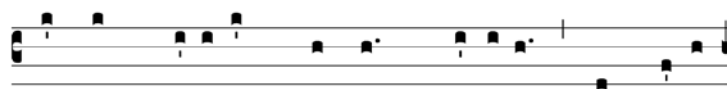
Et ascéndit in cæ- lum: sedet ad dexte- ram Pa- tris.

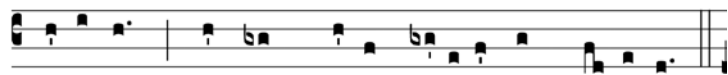
Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri-a, iu-di-cá-re

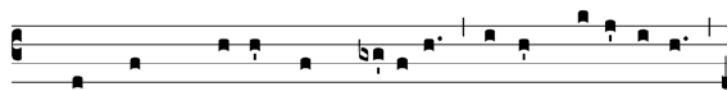
vi-vos et mórtu-os: cu-ius regni non e-rit fi-nis.

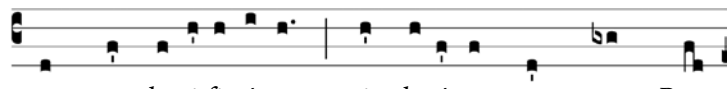
Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dóminum, et vi-vi-

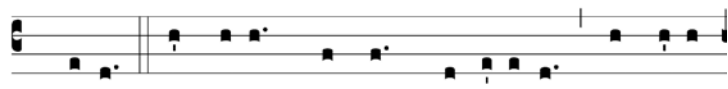
fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-óque pro-cé-dit.

Qui cum Patre et Fí-li-o simul ador-á-tur

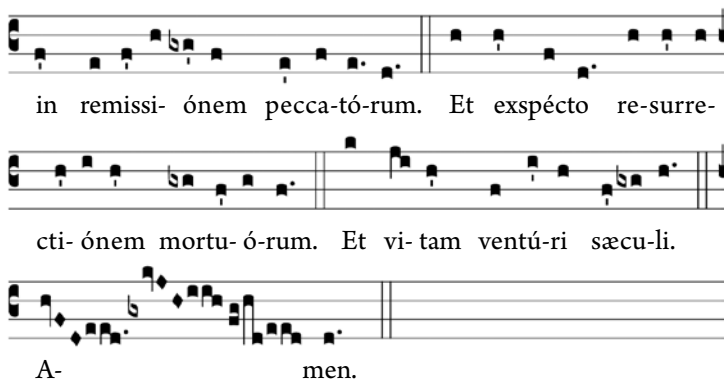
et conglo-ri-fi-cá-tur: qui locú-tus est per Pro-

phé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam et apos-

tó-li-cam Ecclé-si-am. Confi-te-or unum baptísma,

VISUOTINĖ MALDA

Šventojo Tėvo atstovas:

Fratres carissimi, verbis
dominicis edocti et
fortificati, beato Theophilo,
episcopo et martyre,
intercedente, oremus pro
Ecclesia et pro universo
mundo.

Brangūs broliai ir seserys,
Viešpaties žodžiu pamokyti
ir sustiprinti bei palaimintojo
vyskupo ir kankinio Teofiliaus
užtariai, su pasitikėjimu
melskimės už Bažnyčią ir visą
pasaulį.

Viešpatį maldaukime – ✠. Meldžiam tave, išklausk mus!

Diakonas:

**1. Oremus pro sancta
Ecclesia Dei.**

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Lietuviškai

Viešpatie, saugok ir globok savo šventąją Bažnyčią, stiprink popiežių Pranciškų ir visus ganytojus, kad ištikimai skelbtų pasauliui mirtį nugalėjusio ir Prisikėlusio Kristaus Gerąją Naujieną.

Kantorius: Dominum deprecemur—
✠. Te rogamus, audi nos!

Diakonas:

**2. Oremus pro unitate
christianorum.**

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Latviškai

Kristiešu sirdīs atjauno Kristības sakramenta žēlastību, lai viņi, Eвангелиja apgaismoti un Svētā Gara piepildīti, ar ticību un tuvākmīlestību liecinātu par Kungu Kristu.

Kantorius: Dominum deprecemur—
✠. Te rogamus, audi nos!

**1. Melskimės už šventąją
Dievo Bažnyčią.**

Lord, guard and protect your Holy Church, strengthen Pope Francis and all pastors so that they were faithful in preaching to the world the Good News of Risen Christ's victory over death.

**2. Melskimės už krikščionių
vienybę.**

Krikščionių širdyse atnaujink Krikšto sakramento malonę, kad, Evangelijos apšviesti ir Šventosios Dvasios globojami, tikėjimu ir artimo meile liudytų Viešpatį Kristų.

Diakonas:

3. Oremus pro pace et tranquillitate mundi.

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Rusiškai

Одари нас миром, дабы
Твоя благодать освободила
нас от ненависти, заживила
раны, вдохновила надежду на
совместное созидание мира,
в котором больше человечно-
сти и справедливости.

Kantorius: Dominum deprecemur—
✠. Te rogamus, audi nos!

Diakonas:

4. Oremus pro christianis persecutionem patientibus.

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Baltarusiškai

Сваёй блізкасцю і моцай
Хрыставага Крыжа, ўзмацняй
праследаваных хрысціян,
каб вядучыя прыкладам
благаслаўленага біскупа і
мучаніка Тэафіла, заўсёды
давяралі Богу і былі гатовыя
аддаць жыццё за сваіх братоў.

3. Melskimės už taiką ir ramybę pasaulyje.

Suteik taiką ir ramybę mūsų lai-
kams, kad Tavo malonė išva-
duotų iš neapykantos, užgydy-
tų žaizdas, suteiktų viltį drauge
su kitais kurti žmoniškesnį ir
teisingesnį pasaulį.

4. Melskimės už persekiojamus krikščionis.

Savo artumu ir šventojo
Kryžiaus galia stiprinki
persekiojamus krikščionis,
kad palaimintojo vyskupo ir
kankinio Teofiliaus pavyzdžiu
visada pasitikėtų Dievu ir būtų
pasirengę atiduoti gyvybę už
brolius.

Kantorius: Dominum deprecemur—
℟. Te rogamus, audi nos!

Diakonas:

5. Oremus pro familiis.

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Lenkiškai

Udziel potrzebnych łask rodzinom, aby małżonkowie, umacniani Sakramentem małżeństwa i modlitwą, doceniali wzajemną miłość i jedność, a dzieci wychowywali w wierze.

Kantorius: Dominum deprecemur—
℟. Te rogamus, audi nos!

Diakonas:

6. Oremus pro pueris et iuuenibus.

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Angliškai

May truth illuminate the way of life for children and youth so that they put their trust in you and seek your will, and have courage to dedicate their lives to others.

Kantorius: Dominum deprecemur—
℟. Te rogamus, audi nos!

5. Melskimės už šeimas.

Suteiki reikalingų malonių šeimoms, kad sutuoktiniai, Santuokos sakramento malonių ir maldos stiprinami, brangintų tarpusavio meilę ir vienybę, tikėjimu auklėtų vaikus.

6. Melskimės už vaikus ir jaunimą.

Evangelijos tiesa nušvieski gyvenimo kelią vaikams ir jaunimui, kad, Tavimi pasitikėdami, ieškotų Tavo valios ir būtų drąsūs pašvęsti savo gyvenimą kitiems.

Diakonas:

7. Oremus pro Lituania.

Kurį laiką meldžiamasi tyloje.

Lietuviškai

Globoki ir saugoki mūsų mylimą Tėvynę Lietuvą ir jos žmones, kad mes, Švenčiausiosios Mergelės Marijos, Lietuvos šventųjų ir kankinių, ypač palaimintojo vyskupo Teofiliaus užtariam, visuomet būtume Tau ištikimi ir vien Tavimi pasitikėtume.

Kantorius: Dominum deprecemur—
✠. Te rogamus, audi nos!

Šventojo Tėvo atstovas:

Gratias agimus tibi, Deus noster, pro vita et ministerio beati Theophili. Concede nobis, quæsumus, spiritum fortitudinis, ut tibi magis quam hominibus oboediamus et fidem firmiter profiteamur. Per Christum Dominum nostrum.

✠. Amen.

7. Melskimės už Lietuvą.

Protect and guard our beloved homeland Lithuania and its people so that we, under the intercession of the Blessed Virgin Mary, of Lithuanian Saints and Martyrs, and especially of Blessed Bishop Teofilius, may always be faithful to you and trust in you alone.

Mūsų Dieve, dėkojame Tau už palaimintojo Teofiliaus gyvenimą ir tarnystę. Suteik, prašome, mums dvasios tvirtumo Tavęs klausyti labiau nei žmonių ir drąsiai išpažinti tikėjimą. Prašome per Kristų mūsų Viešpatį.

AUKOS LITURGIJA

Keletas tikinčiųjų procesijoje atneša atnašas.

Tuo metu giedama:

Plg. Ps 91, 13–14

Iustus ut palma florebit;
sicut cedrus Libani
multiplicabitur.
Plantati in domo Domini,
in atriis domus Dei nostri
florebunt.

Teisusis žaliuos lyg palmė
ir augs lyg kedras Libano.
Pasodintas Viešpaties
Namuose,
jis žaliuos mūsų Dievo
kiemuose.

Šventojo Tėvo atstovas:

Oráte, fratres: ut meum
ac vestrum sacrificium
acceptabile fiat apud Deum
Patrem omnipotentem.

Melskitės, broliai seserys,
kad visagalis Dievas Tėvas
maloniai priimtų mano ir
jūsų auką.

✠. Suscípiat Dóminus
sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nómi-
nis sui, ad utilitátem quoque
nostram totiúsque Ecclésiae
suae sanctae.

✠. Tepriima Viešpats iš tavo
rankų šią auką. Tegul ji teikia
jam garbę ir šlovę, o mums
ir visai Bažnyčiai – dvasinę
naudą.

ATNAŠŲ MALDA

Šventojo Tėvo atstovas:

Súscipe, Dómine, sacrificium
placatiónis et laudis, et
praesta, ut, huius operatióne
mundáti, beneplácitum tibi
nostrae mentis offerámus
afféctum. Per Christum
Dominum nostrum.

✠. Amen.

Priimk, Viešpatie, garbinimo
ir atsiprašymo Auką, kad
mus ji nuskaidrintų ir nuolat
ragintų kelti į tave savo širdis.
Per Kristų, mūsų Viešpatį.

✠. Amen.

EUCCHARISTIJOS MALDA

Dėkojimo giesmė

De mysterio paschali et de populo Dei

Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo
nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est,
aequum et salutáre, nos tibi

Velykų paslaptis ir Dievo tauta

Viešpats su jumis.

✠. Ir su tavimi.

Aukštyn širdis.

✠. Keliame į Viešpatį.

Dėkokime Viešpačiui
Dievui.

✠. Verta ir teisinga.

Tikrai verta ir teisinga,
reikalinga ir išganinga visur

semper et ubique grátias
ágere: Dómine, sancte Pater,
omnípotens aetérne Deus:
per Christum Dóminum
nostrum.

Cuius hoc miríficum
fuit opus per paschále
mystérium, ut de peccáto et
mortis iugo ad hanc glóriam
vocarémur, qua nunc genus
eléctum, regále sacerdótium,
gens sancta et acquisitionis
pópulus dicerémur, et tuas
annuntiarémus ubique
virtútes, qui nos de ténebris
ad tuum admirábile lumen
vocásti.

Et ídeo cum Angelis et
Archángelis, cum Thronis et
Dominatió nibus, cumque
omni milítia caeléstis
exércitus, hymnum glórie
tuae cánimus, sine fine
dicéntes:

ir visada tau dėkoti, šventasis
Viešpatie, visagali Tėve,
amžinasis Dieve, per mūsų
Viešpatį Jėzų Kristų.

Kančia ir prisikėlimu jis
atliko nuostabų darbą: iš
nuodėmės ir mirties jungo
iškėlė mus į garbę. Dabar
mes esame išrinktoji giminė,
karališkoji kunigystė,
šventoji tauta, įsigytoji
liaudis. Mes garbiname,
Viešpatie, šlovingus tavo
darbus, pašaukti iš tamsybių
į tavo nuostabią šviesą.

Todėl mes su angelais
ir arkangelais, ir su
visa dangaus dvasių
bendruomene niekuomet
nepaliausime tavo garbinę
giesmę:

SANCTUS (*De Angelis*)

The musical score is written on six systems of two staves each. The notation is a simplified form of musical notation, using square notes and stems. The lyrics are written below the staves, with some words split across lines. A red asterisk is placed above the word 'Sanctus' in the first line of lyrics.

Sanc- tus, * Sanctus, Sanc- tus, Dó- mi-nus
De- us Sá- ba- oth. Ple-ni sunt cæ- li et
ter- ra gló- ri- a tu- a. Ho-sánna in excél- sis.
Bene-díc- tus qui ve- nit in nómi-ne DÓ-mi-ni.
Ho- sán- na in ex-cél- sis.

PREX EUCHARISTICA I

Canon romanus

(P) Te igitur, clementissime Pater, per Iesum Christum, Filium tuum, Dóminum nostrum, súpplīces rogámus ac pétimus, uti accépta hábeas et benedícas ✠ haec dona, haec múnera, haec sancta sacrificia illibáta, in primis, quae tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro *Francisco* et Antístite nostro *Gintaras* et ómnibus orthodoxis atque cathólicae et apostólicae fidei cultóribus.

(1) Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se suisque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suae: tibíque reddunt vota sua aetérno Deo, vivo et vero.

(2) Communicátes, et memóriam venerátes, in primis gloriósae semper Vírginis Maríae, Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi, et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, (Iacóbi, Ioánnis, Thomae, Iacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni) et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

I EUCHARISTIJOS MALDA

Romos kanonas

Gerasis Tėve, per Jėzų Kristų, tavo Sūnų, mūsų Viešpatį, karštai tave maldaujame: priimk ir palaimink ✠ šias dovanas ir atnašas, šias šventas, tyras aukas. Tau jas aukojame pirmiausia už šventąją visuotinę Bažnyčią. Teikis ją visame pasaulyje laimingą ir vieningą laikyti, saugoti ir valdyti. Globok savo tarną, mūsų popiežių *Pranciškų*, mūsų vyskupą *Gintarą* ir visus, kurie ištikimai laikosi apaštalinio katalikų tikėjimo.

Atmink, Viešpatie, savo žmones ir visus čia susirinkusius, kurių nuoširdus tikėjimas tau žinomas. Už juos tau mes aukojame, ir jie patys už save ir visus saviškius aukoja šią šlovinimo auką. Trokšdami savo sieloms atpirkimo, tikėdamiesi išganymo ir apsaugos, jie siūncia savo maldas tau, amžinasis, gyvasis, tikrasis Dieve.

Drauge su visa Bažnyčia mes pagarbiai prisimename pirmiausia šlovingąją, nepalytėtąją Mergelę Mariją, Dievo, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Motiną; taipogi šventąjį Juozapą, jos Sužadėtinį; šventuosius apaštalus ir kankinius – Petrą ir Paulių, Andriejų (Jokūbą, Joną, Tomą, Jokūbą, Pilypą, Baltramiejų, Matą, Simoną ir Tada; Liną, Kletą, Klemensą, Sikstą, Kornelijų, Kiprijoną, Lauryną, Krizogoną, Joną ir Paulių, Kozmą ir Damijoną) – ir visus šventuosius. Dėl jų nuopelnų ir užtarimo visada ir visur mus stiprink savo globa ir pagalba.

(Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.)

(P) Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quaesumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab aetérna damnatióne nos éripi et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

(O) Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quaesumus, benedíctam, adscríptam, ratam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi.

Qui, prídie quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, et elevátis óculis in caelum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens benedíxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens:
ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM, QUOD PRO VOBIS
TRADÉTUR.

Símili modo, postquam cenátum est, accípiens et hunc praeclárum cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas, item tibi grátias agens benedíxit, dedítque discípulis suis, dicens:
ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES: HIC EST
ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI NOVI ET AETÉRNA
TESTAMÉNTI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS
EFFUNDÉTUR IN REMISSIÓNE PECCATÓRUM.
HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNE.

(P) Mystérium fidei.

℟. Mortem tuam annuntiámus, Dómine, et tuam resurrectiόnem confitémur, donec vénias.

Viešpatie, maloniai priimki šią mūsų – tavo tarnų ir visos tavo šeimos – auką. Duok savo ramybę mūsų laikams, išgelbėk mus nuo amžinojo pasmerkimo ir priskirk prie savo išrinktųjų. (Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.)

Šias atnašas, Dieve, teikis palaiminti ir pašventinti. Tebūna jos tobulos, tau priimtinos, kad mums taptų tavo mylimojo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnu ir Krauju.

Kančios išvakarėse jis paėmė duoną į savo šventas, garbingas rankas, pakėlė akis į dangų – į tave, Dieve, savo visagalį Tėvą, – tau dėkodamas, laimino, laužė ir davė savo mokiniams, tardamas:

IMKITE IR VALGYKITE JOS VISI,
NES TAI YRA MANO KŪNAS,
KURIS UŽ JUS ATIDUODAMAS.

Lygiai taip po vakarienės jis paėmė šią brangiausiąją taurę į savo šventas, garbingas rankas, vėl tau dėkodamas, laimino ir davė mokiniams, tardamas:

IMKITE IR GERKITE IŠ JOS VISI, NES TAI YRA
TAURĖ NAUJOSIOS IR AMŽINOSIOS SANDOROS,
MANO KRAUJO, KURIS UŽ JUS IR VISUS IŠLIEJAMAS
NUODĖMĖMS ATLEISTI. TAI DARYKITE MANO
ATMINIMUI.

Tikėjimo paslaptis!

✠ Mes skelbiame, Viešpatie, tavo mirtį ir išpažįstame tavo prisikėlimą, laukdami tavęs ateinant.

(O) Unde et mémoires, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri, tam beátae passiónis, necnon et ab ínferis resurrectionis, sed et in caelos gloriósae ascensionis: offérimus praeclárae maiestáti tuae de tuis donis ac datis hóstiam puram, hóstiam sanctam, hóstiam immaculátam, Panem sanctum vitae aetérnae et Cálícem salútis perpétuae.

Supra quae propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sicuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui iusti Abel, et sacrificium Patriárchae nostri Abrahae, et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam.

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus: iube haec perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínae maiestátis tuae; ut, quotquot ex hac altáris participatióne sacrosáncctum Fílii tui Corpus et Ságuinem sumpsérimus, omni benedictióne caeléstí et grátia repleámur. (Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

(3) Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, qui nos praecessérunt cum signo fidei, et dórmiunt in somno pacis. Ipsí, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigerií, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

(4) Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris cum tuis sanctis Apóstolis et

Todėl, Viešpatie, mes, tavo tarnai ir visa tavo šventoji liaudis, minėdami tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimingąją kančią, prisikėlimą iš numirusių ir garbingą įžengimą į dangų, aukojame šviesiausiajai tavo didybei tavo paties mums duotų dovanų auką – tyrą, šventą, be dėmės auką – šventąją gyvenimo Duoną ir amžinojo išganymo Taurę.

Meiliai pažvelk į šią auką ir maloniai priimk, kaip kitados esi priėmęs savo tarno, teisiejo Abelio atnašas, mūsų tikėjimo protėvio Abraomo auką ir savo vyriausiojo kunigo Melkizedeko šventąją auką – tyrąsias duonos ir vyno dovanas.

Karštai maldaujame tave, visagali Dieve: paliepk šventajam savo angelui nunešti šią auką prie tavo aukštojo sosto – tavo dieviškosios didybės akivaizdon, kad, priėmę nuo šio altoriaus tavo Sūnaus švenčiausiąjį Kūną ir Kraują, mes taptume pilni dangaus palaimos ir malonės.

(Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.)

Atmink, Viešpatie, mirusiųsios, kurie, pažymėti tikėjimo ženklu, pirma mūsų paliko pasaulį ir miega ramybės miegu. Juos, Viešpatie, ir visus, kurie mirė susijungę su Kristumi, priimk į šviesos, ramybės ir atilsio šalį.

(Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.)

Taip pat ir mums, nusidėjėliams, neapsakomu tavo gailestingumu pasitikintiems, suteik dalį su savo šventaisiais apaštalais ir kankiniais – su Jonu, Steponu, Motiejumi,

Martyribus: cum Ioánne,
Stéphano, Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,
Marcellíno, Petro, Felicitáte,
Perpétua, Agatha, Lúcia,
Agnéte, Caecília, Anastásia)
cum beato Theophilo et
ómnibus Sanctis tuis: intra
quorum nos consórtium,
non aestimátor mériti, sed
véniae, quaesumus, largítor
admítte.

(P) Per Christum Dóminum
nostrum. Per quem haec
ómnia, Dómine, semper
bona creas, sanctíficas,
vivíficas, benedícis, et
praestas nobis.

(O) Per ipsum, et cum ipso,
et in ipso, est tibi Deo Patri
omnipoténti, in unitáte
Spíritus Sancti, omnis honor
et glória per ómnia saecula
saeculórum.

R. Amen.

Barnabu (Ignotu,
Aleksandru, Marcelinu,
Petru, Felicita, Perpetua,
Agota, Liucija, Agniete,
Cecilija, Anastazija) su
palaimintuoju Teofiliumi ir
visais šventaisiais. Priimk
mus į jų bendriją ne dėl
mūsų nuopelnų, o dėl savo
atlaidumo.

Prašome per Kristų, mūsų
Viešpatį, per kurį tu, Dieve,
visas šias gėrybes nuolat
kuri, laimini, gaivini, šventini
ir mums dovanoji.

Per jį, su juo ir jame
tau, visagali Dieve Tėve,
su Šventąja Dvasia visa garbė
ir šlovė per amžius.

R. Amen.

KOMUNIJOS APEIGOS

Šventojo Tėvo atstovas:

Praecéptis salutáribus
móniti, et divína institutióne
formáti, audémus dícere:

Išganytojo pamokyti ir jo
liepiami, drįstame tarti:

TÈVE MŪSŲ

Visi gieda:

Tėve mūsų, kuris esi danguje!
Teesie šventas tavo vardas,
teateinie tavo karalystė, teesie
tavo valia kaip danguje, taip
ir žemėje. Kasdienės mūsų
duonos duok mums šiandien
ir atleisk mums mūsų kaltes,
kaip ir mes atleidžiame savo
kaltininkams. Ir neleisk mūsų
gundyti, bet gelbėk mus nuo
pikto.

Pater noster, qui es in caelis,
sanctificetur nomen tuum.
Adveniat regnum tuum. Fiat
voluntas tua, sicut in caelo,
et in terra. Panem nostrum
quotidianum da nobis hodie,
et dimitte nobis debita nostra,
sicut et nos dimittimus
debitoribus nostris. Et ne nos
inducas in tentationem, sed
libera nos a malo.

Šventojo Tėvo atstovas:

Libera nos, quaesumus, Dó-
mine, ab ómnibus malis, da
propítius pacem in diébus
nostris, ut, ope misericór-
diae tuae adiúti, et a peccáto
simus semper líberi et ab
omni perturbatióne secúri:

Gelbėk mus Viešpatie,
nuo visokio blogio. Suteik
ramybę mūsų laikams.
Gailestingai padėk, kad mes,
iš nuodėmių išvaduoti ir nuo
neramumų apsaugoti, su
palaiminga viltimi lauktume

exspectántes beátam spem et
advéntum Salvatóris nostri
Iesu Christi.

mūsų Išganytojo Jėzaus
Kristaus atėjimo.

✠. Quia tuum est regnum, et
potestas, et glória in saecula.

✠. Tavo valdžia, ir galybė, ir
garbė per amžius!

RAMYBĖS PALINKĖJIMAS

Šventojo Tėvo atstovas:

Dómine Iesu Christe, qui
dixísti Apóstolis tuis: Pacem
relínquo vobis, pacem
meam do vobis: ne respícias
peccáta nostra, sed fidem
Ecclésiæ tuæ; eámque
secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre
dignéris. Qui vivis et regnas
in saecula saeculórum.

Viešpatie Jėzau Kristau,
tu savo apaštalams esi
pasakęs: „Aš palieku jums
ramybę, duodu jums savo
ramybę“. Žiūrėk tad ne
mūsų nuodėmių, o savosios
Bažnyčios tikėjimo, ir suteik
jai žadėtą ramybę ir vienybę.
Tu gyveni ir viešpatauji per
amžius.

✠. Amen.

✠. Amen.

Šventojo Tėvo atstovas:

Pax Dómini sit semper
vobíscum.

Viešpaties ramybė visada
telydi jus.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Telydi ir tave.

Diakonas:

Offérte vobis pacem.

Palinkėkite vieni kitiems ramybės.

Palinkima ramybės šalia esantiems.

Po to giedama:

AGNUS DEI (*De Angelis*)

A- gnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mun-di, mi-se-
ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis peccá-ta
mun-di, mi-se-ré-re no- bis. A-gnus De- i, * qui tol-
lis peccá-ta mun-di, dona no-bis pa- cem.

Šventojo Tėvo atstovas:

Ecce Agnus Dei, ecce qui
tollit peccáta mundi. Beáti
qui ad cenam Agni vocáti
sunt.

Štai Dievo Avinėlis, kuris
naikina pasaulio nuodėmes.
Laimingi, kurie yra pakviesti
į Avinėlio puotą!

✠. Dómine, non sum dignus,
ut intres sub téctum meum,
sed tantum dic verbo, et
sanábitur ánima mea.

✠. Viešpatie, nesu vertas,
kad ateitum į mano širdį,
bet tik tark žodį, ir mano
siela pasveiks.

Primename tikintiesiems, kad šventąją Komuniją gali priimti tik pakrikštytieji, priėmusieji Pirmąją Komuniją, esantys be sunkios nuodėmės, o susituokusieji – gyvenantys Bažnyčios palaimintoje santuokoje.

KOMUNIJOS PRIEGIESMIS (Mt 10, 27)

Quod dico vobis in tenebris,
dicite in lumine, dicit

Dominus:

et quod in aure auditis,
praedicate super tecta.

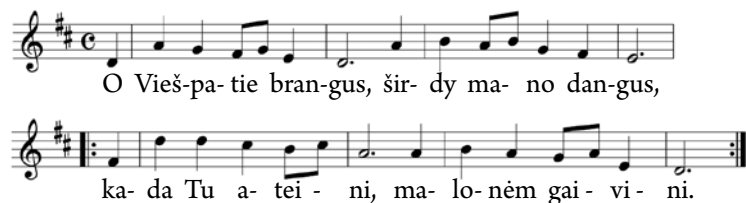
„Ką jums kalbu tamsoje,
sakykite vidur dienos“, – sako

Viešpats, –

„ir ką šnibždu į ausį,
garsiai skelbkite nuo stogų“.

Kol dalijama Šv. Komunija, giedama:

O VIEŠPATIE BRANGUS

Kaip moku, kaip galiu,
prašau Tave, meldžiu,
palaimink troškimus
ir veski, kur dangus.

Siekimuos dideliuos,
gyvenimo keliuos
prašau Tave aš vis,
man skaidrinki mintis.

JĖZAU, PAS MANE ATEIKI

Tavęs ilgiuos šimtą kartų,
be tavęs gyvent apkartu.
Šimtą kartų Tave šaukiu:
Ateik, Jėzau, Tavęs laukiu!

Tuščios žemiškos linksmybės,
pilnos kaip tulžies kartybės.
Tik Tu meile begaline,
vienas šildai man krūtinę.

Be Tavęs ašai nerimstu,
nuolat nuliūdiman grimztu,
todėl Tau, širdžių paguoda,
savo širdį atiduodu.

Neverti mes esam žmonės
tokią brangią gaut malonę;
tik ištarki žodį vieną
ir bus sielai laimės diena.

Ženk, o Jėzau, neveluoki,
iš tamsos mane vaduoki.
Teikis man silpnam padėti,
duok dangui save regėti!

TAU LENKIUOS, O DIEVE

Tau len-kiuos, o Die - ve, mums ne-re- gi-mas,
Os- ti- jos pa- veiks - le tik- rai e- sa- mas.
Tau aš sa- vo šir - dį duo- du vi- siš- kai,
nes ga- li ją ten - kint, Die- ve, Tu tik- tai.

Nei akis, nei skonis, nei lytėjimas,
Liudyt čia tegali vien tikėjimas.
Tavo žodžiu, Dieve, aš tikiu tvirtai,
Nes tiesos tikresnės nerasiu tikrai.

Savąją Dievystę kančioje dengei,
O čia ir žmogystę lygiai paslėpei.
Tai tikiu, o Dieve, giliai meldamas,
To, ko prašė latras atgailaudamas.

Aš žaizdų, kaip Tomas, Tavo neregium,
Kad tu mano Dievas draug su juo skebiu.
Duoki man, o Jėzau, dar tikėt labiau,
Viltimi gyventi, meile degti Tau.

Brangus atminime Viešpaties mirties,
Tu gyvoji duona, versme gyvasties.
Mano sielai leiski peną Tavy rast,
Tavąjį gerumą arti savęs jaust.

Pelikane Jėzau, Viešpatie meilus,
 Savo krauju plauki man širdies purvus.
 Tavo kraujo lašas gal tai padaryt:
 Nuodėmės pasaulio viso panaikint.

Jėzau mūs brangiausias, kurs dabar slepies,
 Duok, kad tai įvyktų, ko prašau išties:
 Kad Tave regėčiau danguj atvirai,
 Iš Tavęs ten semčiau laimę amžinai.

AŠ ESU GYVOJI DUONA

Aš e - su Gy - vo - ji Duo - na,
 aš e - su, Gy - vy - bės Vers - mē.
 Kas ra - gaus, kas val - gys ma - no Kū - ną
 tam džiaugs - mas am - ži - no Dan - gaus. gaus.

Aš esu Tikrasis Kelias,
 aš esu Tikroji Tiesa.
 Ir nėra pas Tėvą kito kelio,
 jis veda tik per mane.

KOMUNIJOS MALDA

Šventojo Tėvo atstovas:

Oremus.

Sacri Córporis et Sánguinis
pretiósí alimónia renováti,
quaesumus, Dómine,
cleméntiam tuam, ut, quod
gérimus devotióne frequénti,
certa redemptiÓne capiámus.
Per Christum Dominum
nostrum.

✠. Amen.

Melskimės.

Maloningasis Dieve,
atsigaivinę švenčiausiuoju
Kūnu ir brangiausiuoju
Krauju, meldžiame, kad
dažna ir maldinga komunija
užtikrintų mums išganymą.
To prašome per Kristų, mūsų
Viešpatį.

✠. Amen.

PABAIGA

PALAIMINIMAS

Šventojo Tėvo atstovas:

Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spíritu tuo.

Sit nomen Dómini
benedíctum.

✠. Ex hoc nunc et usque in
saeculum.

Adiutórium nostrum in
nómine Dómini,

✠. Qui fecit caelum et terram.

Benedícat vos omnípotens
Deus, Pater, ✠ et Fílius, ✠
et Spíritus ✠ Sanctus.

✠. Amen.

Diakonas:

Ite, missa est.

✠. Deo grátias.

Viešpats su jumis.

✠. Ir su tavimi.

Garbė Viešpaties vardui.

✠. Dabar ir per amžius.

Tepadeda mums Viešpats,

✠. Dangaus ir žemės Kūrėjas.

Tepalaimina jus visagalis
Dievas – Tėvas ✠ ir Sūnus ✠
ir Šventoji ✠ Dvasia.

✠. Amen.

Telydi jus Viešpaties malonė.

✠. Dėkojame Dievui.

Pivašiūnų švenčiausiosios Mergelės Marijos,
Nuliūdusiųjų paguodos, paveikslas

PABAIGOS GIESMĖS: SVEIKA, KARALIENE

Svei-ka, Ka-ra- lie- ne, gai-les-tin-go- ji Mo-ti-
na, mū- sų gy- vy- be, pa- guo- da ir vil- tie,
svei- ka! Ta- vęs šau- kia- mės iš- trem- tie- ji
Ie- vos vai- kai, Ta- vęs il- gi- mės, verk- da- mi
ir vai- to- da- mi šia- me a- ša- rū klo- ny- je.
To- dėl Tu, mū- sų Už ta- rė- ja,
sa- vo gai- les- tin- gas a- kis
į mus at- kreip- ki ir Jė- zų gar- bin-
ga, my- li- ma- ji Sū- nų mums po šios
trem- ties pa- ro- dyk. O ge- ro-
ji, o ma- lo- nio- ji, o mie-
liau- sio- ji Mer- ge- le Ma- ri- ja!

JĖZAUS LAISVĖJE (Lietuvos jaunimo dienų 2017 himnas)

Žmogus be laisvės – žmogus be tiesos.
Žmogus be Dievo – žmogus be žmogaus.
Klausyk! Jis kviečia! Matyk širdimi! Pasaulį keičia.
Ar tuo tiki?

P. Tu pamatyk save tiesoje,
Tu pastebėk kitą tamsoje.
Ištiesk rankas ir pradėk tarnaut Jėzaus laisvėje!

Kas esu aš? Kas esi Tu?
Jėzau, atverk akis, kad regėčiau.
Meile, augink sparnus, kad tikėčiau,
Pasirinkčiau ir padėčiau.
Visiems kas trokšta Tave nunešiu.
Ar pasiruošęs?
Atėjo metas!

Pamatyt save tiesoje,
Pastebėt kitą tamsoje.
Ištiest rankas ir pradėt tarnaut Jėzaus laisvėje!

P.
Tavo rankos – mano rankos.
Tavo meilė – mūsų meilė.
Tavo Žodis – laisvės matas.
Žmogus ir Dievas – vienas kelias!

P.

Graduale Romanum, Solesmes 1979.

Katalikai.lt © 1998-2002, 2003-2005, 2006 Katalikų interneto tarnyba
[2017-03-21].

Katalikų giesmynas, © Eugenijus Bartulis, © Vytautas Grigaravičius,
© ARX Baltica spaudos namai, Kaunas 2009.

Liturginis kalendorius 2016-2017 © UAB „Katalikų pasaulio leidiniai“, Vilnius
2016.

Liturginis maldynas, © UAB „Katalikų pasaulio leidiniai“, Vilnius 2016.

Missale Romanum © Libreria Editrice Vaticana, Vatikanas 2008.

Romos Mišiolas, I, Lietuvos vyskupų konferencijos leidinys, Kaunas-Vilnius
1987.

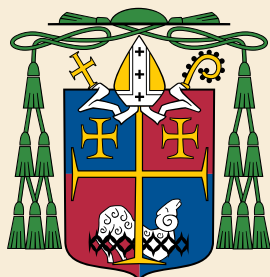
Romos Mišiolas, III. Skaitiniai šventadienių mišioms (ABC), Lietuvos vyskupų
konferencijos leidinys, Kaunas-Vilnius 1982.

Rusbible.ru [2017-03-22].

Teofilus.lt © Garbingasis Arkivyskupas Teofilus Matulionis [2017-03-21].

Uscbb.org ©2017 United States Conference of Catholic Bishops [2017-03-13].

Wiara.pl © Instytut gość media [2017-03-13].

PER CRUCEM AD ASTRA